

Romans

ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ

ਭੂਮਿਕਾ

ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਖੱਤਰੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸੀ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਲੀਮਿਕਾ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਮਾਰਗ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨੇ ਬਣਾਈ ਸੀ । ਉਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਕਰੇ, ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥੇਨ ਤੱਕ ਜਾਵੇ । ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਰੋਮ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨੇ ਇਹ ਖੱਤਰੀ ਲਿਖੀ । ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਮਾਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਮੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ।

ਰੋਮ ਦੀ ਰਲੀਮਿਕਾ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖੋਲ੍ਹਣ ਇਸ ਖੱਤਰੀ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਯਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ” (1:17) ।

ਖੋਲ੍ਹਣ ਅੱਗੇ ਇਸ ਮੂਲ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਸੰਯੁਕਤ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ, ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਰੋਮਾਂ ਦੇ ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਨ । ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨਵੇਂ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਅਧਿਕਾਰ 5-8 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਾਮਰਥ ਉੱਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਸਮੂਹ ਇਸ ਪਰਮਣ ਦੇ ਝੁੰਜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਰੋਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਠੀਕ ਠੀਕ ਬੈਠਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ

ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਵਿਰਥਾ ਦੀ ਮੀਮਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਸਦਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ । ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿਆਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ । ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦਾ ਕਰਤੱਬ, ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਖਰਮਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਖੱਤਰੀ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿਯਕਤੀਗਤ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਸਤੁਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਰੂਪ-ਰੇਖਾ:

ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਮੂਲ ਵਿਸ਼ਾ 1:1-17

ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 1:18 - 3:20

ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦਾ ਮਾਰਗ 3:21 - 4:25

ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ 5:1 - 8:39

ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ 9:1 - 11:36

ਮਸੀਹੀ ਚਾਲ-ਚੱਲਣ 12:1 - 15:13

ਵਿਯਕਤੀਗਤ ਨਮਕਾਰ 15:14 - 16:27

1 ਖੋਲ੍ਹ ਦੇ ਵਲੋਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦਾਸ ਹੈ, ਜੋ ਰਸੂਲ ਬਣਨ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦੇ ਲਈ ਅਲੱਗ ਰੀਤਾ ਗਿਆ । 2 ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਖਵਿੱਤਰ ਗੁਰਬ ਵਿੱਚ ਖਗਿਲਾਂ ਹੀ ਬਚਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ । 3 ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਖੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿਖੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਉਦ ਦੀ ਖੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚੋਂ ਖੈਦਾ ਹੋਇਆ । 4 ਅਤੇ ਖਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮਰੱਥ ਨਾਲ, ਖਰਮੇਸੂਰ ਦਾ ਖੁੱਤਰ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਖਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ । 5 ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਵਿਰਥਾ ਅਤੇ ਰਸੂਲਗੀ ਦੀ ਖਦਵੀ ਖਾਈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ । 6 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰਲ ਕੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਹੋ । 7 ਅੱਗੇ ਯੋਗ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਖਿਆਰੇ ਅਤੇ ਖਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਹਨ ਸਾਡੇ ਖਿਤਾ ਖਰਮੇਸੂਰ ਅਤੇ ਖਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਰਥਾ ਅਤੇ ਸਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇ ।

ਯੰਨਵਾਦ ਦੀ ਖਰਾਰਬਨਾ

੯ ਧਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਰਬੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਚੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ । ੯ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਗਵਾਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ । ੧੦ ਆਤੇ ਸਦਾ ਇਹ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਣ ਜੋਨੇ ਚਿਰ ਖਿੱਛੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਲਾਮਤੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਾਂ । ੧੧ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤਰਸਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਆਤਮਕ ਵਰਦਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਆਵਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਵੋ । ੧੨ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਸੀ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਆਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਡੀ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਵੇ । ੧੩ ਆਤੇ ਹੋ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਆਣਜਾਣ ਰਹੋ, ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਹੀ ਵਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਬਾਰੀ ਪ੍ਰਾਰਥੀਆਂ ਕੋਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਫਲ ਮਿਲਿਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਝ ਫਲ ਮਿਲੇ ਪਰ ਗੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਮੈਂ ਕੁਰਿਆ ਰਿਹਾ ।

੧੪ ਮੈਂ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਆਤੇ ਗੈਰ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦਾ, ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਆਤੇ ਨਿਰਬੁੱਧਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ । ੧੫ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ।

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ

੧੬ ਮੈਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਰਮਾਉਂਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਧਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਆਤੇ ਫੇਰ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਲਈ । ੧੭ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਉਹ ਯਰਮ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਲਈ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਤੋਂ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ ।

ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਧਾਧ

੧੮ ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਬੁਰਿਆਈ ਨਾਲ ਦਬਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਆਭਗਤੀ ਆਤੇ ਕੁਝ ਯਰਮ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕਰੋਧ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ । ੧੯ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ । ੨੦ ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਗਤ ਦੇ ਉਤਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਉਹ ਦੇ ਆਣ-ਦੇਖੇ ਗੁਣ ਆਰਥਾਤ ਉਸ ਦੀ ਸਦੀਪਰ ਸਮਰੱਥਾ ਆਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰਤਾਈ ਉਸ ਦੀ

ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਸ ਖੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਲ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ। 21 ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਰਮੇਸੂਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਯਰ ਤਾਂ ਵੀ ਯਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਯੋਗ ਵਡਿਆਈ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਉਹ ਦਾ ਯੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਮਗੋਂ ਆਪਣੀ ਮੋਚ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਮੇ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਹਨੁਰੇ ਹੋ ਗਏ। 22 ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਸਮਝ ਕੇ ਮੁਰਖ ਬਣ ਗਏ। 23 ਅਤੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ਯਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਨਾਮਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਖੰਡੀਆਂ ਅਤੇ ਚੋਖਾਣਿਆਂ ਅਤੇ ਘਿੱਸਰਨ ਵਾਲੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।

24 ਇਸ ਕਾਰਨ ਯਰਮੇਸੂਰ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾ ਦੇ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗੰਦ-ਮੰਦ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਦਾ ਅਨਾਦਰ ਕਰਨ। 25 ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਝੂਠ ਨਾਲ ਵਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰਸਟੀ ਦੀ ਯੂਜਾ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗੋ ਯੰਨ ਹੈ, ਆਮੀਨ।

26 ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਯਰਮੇਸੂਰ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੀਚ ਵਾਸਨਾ ਦੇ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਰਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜਾ ਸੁਭਾਉ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। 27 ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰਦ ਵੀ ਯੋਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੁਭਾਵਕ ਕੰਮ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੀ ਆਪਣੀ ਕਾਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੜ ਗਏ, ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰਮਨਾਕ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੁੱਲ ਦੇ ਯੋਗ ਫਲ ਭੋਗਿਆ।

28 ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਰਮੇਸੂਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖਛਾਣ ਵਿੱਚ ਮੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਨਾ ਲੱਗਾ ਉਵੇਂ ਹੀ ਯਰਮੇਸੂਰ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ। 29 ਉਹ ਹਰ ਯਰਕਾਰ ਦੇ ਕੁਝਕਮ, ਬਦੀ, ਲੋਭ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਖਾਰ, ਘਾਤ, ਝਗੜੇ, ਛਲ ਅਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਜੁਗਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 30 ਨਿੰਦਕ, ਯਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਵੈਰੀ, ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ, ਹੰਕਾਰੀ, ਸ਼ੋਖੀਬਾਜ਼, ਬਦੀਆਂ ਦੇ ਉਮਤਾਦ, ਮਾਧਿਆਂ ਦੇ ਅਣ-ਆਗਿਆਕਾਰ। 31 ਨਿਰਬੁੱਧ, ਨੇਮ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ, ਨਿਰਮੋਹ ਅਤੇ ਨਿਰਦਈ ਹੋਏ। 32 ਅਤੇ ਉਹ ਯਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਬਿਧੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਟੋਹੇ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਉਹ ਕੇਵਲ ਆਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਮਗੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

1 ਮੇਂ ਜੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ, ਤੂੰ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ, ਰਿਉਰਿ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈਂ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਇਸ ਲਈ ਰਿ ਤੂੰ ਜਿਹੜਾ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਆਪ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ । 2 ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਟਲ ਹੈ । 3 ਫੇਰ ਜੇ ਮਨੁੱਖ, ਤੂੰ ਜੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਆਪ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਭਲਾ, ਤੂੰ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ ਜੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿੱਕਲੇਗਾ ? 4 ਹੀ ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਅਤੇ ਸਬਰ ਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੈਨੂੰ ਖਛਤਾਵੇ ਦੇ ਰਾਹ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ । 5 ਮਗੋਂ ਆਪਣੀ ਕਠੋਰਤਾਈ ਅਤੇ ਖਛਤਾਵੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਮਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕਰੋਧ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਨਿਆਂ ਖਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਕਰੋਧ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ । 6 ਉਹ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ । 7 ਜਿਹੜੇ ਭਲੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਰਝ ਹੋ ਕੇ ਮਹਿਮਾ, ਆਦਰ ਅਤੇ ਅਮਰਤਾ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਖਰ ਸੀਵਨ ਦੇਵੇਗਾ । 8 ਖਰ ਜਿਹੜੇ ਵਿਦਰੋਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਮਗੋਂ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਗੁੱਸਾ ਅਤੇ ਕਰੋਧ ਹੋਵੇਗਾ । 9 ਬਿਖਤਾ ਅਤੇ ਕਮਟ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜਾਨ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਹੜਾ ਬੁਰਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਗਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਯੂਨਾਨੀ ਉੱਤੇ । 10 ਖਰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਭਲਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮਹਿਮਾ, ਆਦਰ ਅਤੇ ਸਾਂਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਖਗਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਯੂਨਾਨੀ ਨੂੰ । 11 ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਗਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਖੱਬਰਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । 12 ਰਿਉਰਿ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਖਾਧ ਕੀਤੇ ਮੇਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਗੁੰਦਿਆਂ ਹੋਣਿਆ ਖਾਧ ਕੀਤੇ ਮੇਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇਗਾ । 13 ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਾਣੇ ਖਰਮੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਖਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਖਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣਗੇ । 14 ਜਦ ਰਿ ਖਰਾਈਆਂ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਉ ਤੋਂ ਹੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾ ਗੁੰਦਿਆਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪ ਹੀ ਬਿਵਸਥਾ ਹਨ । 15 ਮੇਂ ਉਹ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਗਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਇਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖੋ ਵਿੱਚੀ ਦੇਸ਼ੀ ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ । 16 ਉਸ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਖਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੀ

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਨਿਕਾਸ ਕਰੇਗਾ ।

ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਬਿਵਸਥਾ

੧੭ ਖਰ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਯਹੂਦੀ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਬਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਆਮਰਾ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਉੱਤੇ ਅਮੰਡ ਕਰਦਾ ੧੮ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈ ਕੇ ਚੰਗੀਆਂ-ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਖਰਮੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੧੯ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਨਿਹੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਗ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਹਨੁਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹਾਂ ੨੦ ਅਤੇ ਨਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦਾ ਉਸਤਾਦ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਚ ਦਾ ਸਰੂਪ ਜੋ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ । ੨੧ ਤਾਂ ਫੇਰ ਤੂੰ ਜੋ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ? ਤੂੰ ਜੋ ਉਖਦੇਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰ, ਫਿਰ ਤੂੰ ਆਖ ਕਿਉਂ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ੨੨ ਤੂੰ ਜੋ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਵਿਭਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਫਿਰ ਤੂੰ ਆਖ ਕਿਉਂ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਤੂੰ ਜੋ ਮੂਰਤੀਆਂ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਤੂੰ ਆਖ ਕਿਉਂ ਕੈਰਲਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਦਾ ਹੈ ? ੨੩ ਤੂੰ ਜੋ ਬਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਅਮੰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਕੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦਾ ਆਖਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ੨੪ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਖਰਾਈਆਂ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਨ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੨੫ ਮੰਨਤ ਤੋਂ ਤਾਂ ਲਾਭ ਹੈ, ਜੇ ਤੂੰ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਖਾਲਨਾ ਕਰੋ ਜੇ ਤੂੰ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਮੰਨਤ ਤੋਂ ਕੀ ਲਾਭ । ੨੬ ਉਖਰੰਤ ਜੇ ਅਮੰਨਤੀ ਲੋਕ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਦੀ ਖਾਲਨਾ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਮੰਨਤ ਮੰਨਤ ਨਾ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ । ੨੭ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸੁਭਾਉ ਤੋਂ ਅਮੰਨਤੀ ਹਨ ਜੇ ਉਹ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖੂਰੀ ਕਰਨ ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਤ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਇਆ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਦੇਸੀ ਨਾ ਠਹਿਰਾਉਣਗੇ ? ੨੮ ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਲੋਕ ਦਿਖਾਵੇ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਉਹ ਮੰਨਤ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਮਾਮ ਦੀ ਵਿਖਾਵੇ ਲਈ ਹੈ । ੨੯ ਮਗੋਂ ਯਹੂਦੀ ਉਹੋ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅੰਦਰੋਂ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੰਨਤ ਉਹੋ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਮਨ ਦੀ ਹੋਵੇ ਅਰਥਾਤ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਭਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਮਗੋਂ ਖਰਮੇਸੂਰ ਵੱਲੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

੧ ਮੇਂ ਯਹੂਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ਰੀ ਵਾਧਾ ਆਤੇ ਮੁੰਨਤ ਦਾ ਰੀ ਲਾਭ ਹੈ ? ੨ ਗੁਰ ਖਰਬਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ । ਖਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਜੋ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਉਨਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਖਿਆ ਗਿਆ । ੩ ਫੇਰ ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਬੇਵਫਾ ਨਿੱਕਲੇ ਤਾਂ ਰੀ ਹੋਇਆ ? ਭਲਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੇਵਫਾਈ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਫਾਦਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਆਰਥ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ? ੪ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ! ਸਗੋਂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਸੱਚਾ ਠਹਿਰੇ ਆਤੇ ਗੁਰ ਮਨੁੱਖ ਝੂਠਾ । ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਆਖਣੇ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਖਰਮੀ ਠਹਿਰੇ ਆਤੇ ਆਖਣੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਜਾਵੇਂ ।

੫ ਖਰ ਜੇ ਸਾਡਾ ਕੁਧਰਮ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਖਰਮ ਨੂੰ ਖਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੀ ਆਖੀਏ ? ਭਲਾ, ਖਰਮੇਸੁਰ ਆਨਿਆਈਂ ਹੈ ਜੋ ਕਰੋਧ ਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ? (ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ) ੬ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ! ਤਾਂ ਫੇਰ ਖਰਮੇਸੁਰ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ ? ੭ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਝੂਠ ਕਰਕੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਚ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਬਹੁਤੀ ਖਰਗਟ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਮੈਂ ਆਜੇ ਤੱਕ ਖਾਖੀਆਂ ਵਾਂਗੂੰ ਦੋਸੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ । ੮ ਆਤੇ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬੋਲੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਈ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਆਮੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਆਉ, ਬੁਰਿਆਈ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਭਲਿਆਈ ਨਿੱਕਲੇ । ਸੇ ਏਹੋ ਜਿਹਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਗੁਰਮ ਖੱਕਾ ਹੈ ।

ਕੋਈ ਖਰਮੀ ਨਹੀਂ

੯ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰੀ ? ਭਲਾ, ਆਮੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੇ ਹਾਂ ? ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ! ਕਿਉਂ ਜੋ ਆਮੀਂ ਤਾਂ ਖਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਜੋ ਯਹੂਦੀ ਆਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਾਖ ਦੇ ਹੋਠ ਹਨ । ੧੦ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵੀ ਖਰਮੀ ਨਹੀਂ, ੧੧ ਕੋਈ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਖੋਜੀ ਨਹੀਂ । ੧੨ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਭਟਕ ਗਏ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਰੰਮੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ । ੧੩ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੁੱਲੀ ਹੋਈ ਕਬਰ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਖਣੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਨਾਲ ਵਲ-ਫਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਆਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹਿਰੀ ਸੱਖਾਂ ਦਾ ਜ਼ਹਿਰ ਹੈ । ੧੪ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਸਰਾਖ ਆਤੇ ਕੁੱਝਤਣ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ੧੫ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਧੈਰ ਲਗੂ ਵਹਾਉਣ ਲਈ ਫੁਰਤੀਲੇ ਹਨ, ੧੬ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਆਤੇ ਬਿਖਤਾ ਹੈ, ੧੭ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਨਾ ਖਛਾਣਿਆ, ੧੮ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਡਰ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ।

੧੯ ਗੁਣ ਆਮੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਿਵਸਥਾ ਜੋ ਕੁੱਝ ਆਖਦੀ ਹੈ ਸੇ ਬਿਵਸਥਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਗੁਰੇਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਆਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹੋਠ ਆ ਜਾਵੇ । ੨੦ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਦੇ

ਮਾਗਭਣੇ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੰਮਾਂ ਤੋਂ ਰੋਈ ਟਿਨਮਾਨ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇਗਾ, ਰਿਉਂ ਜੋ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਗਾਹੀਂ ਧਾਧ ਦੀ ਧਛਾਣ ਗੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਵਿਸਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਮਿਕਤਾ

੨੧ ਧਰ ਗੁਣ ਬਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਬਿਨਹਾਂ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਧਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ, ਬਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਨਬੀ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ੨੨ ਆਰਥਾਤ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਵਿਸਵਾਸ ਰਰਨ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਉਨਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਵਿਸਵਾਸ ਰਰਦੇ ਹਨ ਰਿਉਂ ਜੋ ਝੁੱਝ ਫਰਰ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੨੩ ਰਿਉਂਰਿ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਧਾਧ ਰੀਤਾ ਅਤੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ । ੨੪ ਮੇ ਉਹ ਦੀ ਰਿਰਥਾ ਨਾਲ ਉਸ ਛੁਟਰਾਰੇ ਦੇ ਰਾਰਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਗੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੁਫਤ ਧਰਮੀ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ੨੫ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਲਗੂ ਉੱਤੇ ਵਿਸਵਾਸ ਰਰਨ ਨਾਲ ਧਰਮਚਿੱਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਧਰਮੇਸੁਰ ਆਧਣੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਧਰਗਟ ਰਰੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਆਧਣੀ ਸਹਿਨਸੀਲਤਾ ਨਾਲ ਖਿੱਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰੀਤੇ ਹੋਏ ਧਾਧਾਂ ਤੋਂ ਅੱਖੀਆਂ ਫੇਰ ਲਈਆਂ । ੨੬ ਗਾਂ, ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਧਣੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਧਰਗਟ ਰਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਧ ਧਰਮੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਉਹ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਵੇ, ਜਿਹੜਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਵਿਸਵਾਸ ਰਰੇ ।

੨੭ ਮੇ ਗੁਣ ਅਮੰਡ ਰਿੱਬੇ ਗਿਆ ? ਉਹ ਤਾਂ ਰਹਿ ਗਿਆ । ਰਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਿਧੀ ਨਾਲ ? ਭਲਾ, ਰਰਮਾਂ ਦੀ ? ਨਹੀਂ ! ਸਗੋਂ ਵਿਸਵਾਸ ਦੀ ਬਿਧੀ ਨਾਲ । ੨੮ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਗੁਣ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਧਰੁੱਚੇ ਗਾਂ ਰਿ ਮਨੁੱਖ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੰਮਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਵਿਸਵਾਸ ਹੀ ਤੋਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੨੯ ਫੇਰ ਰੀ ਧਰਮੇਸੁਰ ਰੇਵਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਾਈਆਂ ਰੰਮਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ? ਗਾਂ, ਧਰਾਈਆਂ ਰੰਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੈ । ੩੦ ਰਿਉਂ ਜੋ ਧਰਮੇਸੁਰ ਇੱਕੋ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸੁੰਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਵਾਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਅਸੁੰਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸਵਾਸ ਹੀ ਦੇ ਰਾਰਨ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਵੇਗਾ । ੩੧ ਫੇਰ ਰੀ ਅਸੀਂ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵਿਸਵਾਸ ਦੇ ਰਾਰਨ ਵਿਆਰਥ ਰਰਦੇ ਗਾਂ ? ਰਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਗਾਂ ।

੪

ਆਬਰਾਹਾਮ ਵਿਸਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਿਆ

੧ ਮੇ ਗੁਣ ਅਸੀਂ ਰੀ ਆਖੀਏ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਧਿਤਾ ਆਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਰੀ ਮਿਲਿਆ ? ੨ ਰਿਉਂਰਿ ਜੋ ਆਬਰਾਹਾਮ ਆਧਣੇ ਭਲੇ ਰੰਮਾਂ ਤੋਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅਮੰਡ ਰਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਗੁੰਦੀ, ਧਰੁੱਤ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ । ੩ ਰਿਉਂ ਜੋ ਧਵਿੱਤਰ ਗਰੁੱਥ ਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ? ਇਹ ਜੋ ਆਬਰਾਹਾਮ

ਨੇ ਯਰਮੋਸੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਯਾਰਭਿਰਤਾ ਗਿਣੀ ਗਈ । ੪ ਗੁਣ ਜਿਹੜਾ ਰੰਮ ਰਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਗੋਂ ਹੱਕ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ੫ ਯਰ ਜਿਹੜਾ ਰੰਮ ਨਾ ਰਰਦੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਯਰਮੀ ਨੂੰ ਯਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਯਾਰਭਿਰਤਾ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੬ ਜਿਵੇਂ ਦਾਉਦ ਵੀ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਯੰਨ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਹ ਨੂੰ ਯਰਮੋਸੁਰ ਰਰਮਾਂ ਦੇ ਬਿਨਹਾਂ ਯਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੭ ਯੰਨ ਉਹ ਜਿਨਹਾਂ ਦੇ ਆਧਰਾਯ ਮਾਫ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਿਨਹਾਂ ਦੇ ਆਧ ਢੱਕੇ ਗਏ ਹਨ । ੮ ਯੰਨ ਹੈ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧ ਯਰਮੋਸੁਰ ਨਾ ਗਿਣੇਗਾ ।

੯ ਫੇਰ ਇਹ ਯੰਨ ਹੋਣਾ, ਕੀ ਸੁੰਨਤੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸੁੰਨਤੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਹੈ ? ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਯਾਰਭਿਰਤਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ । ੧੦ ਫਿਰ ਕਿਸ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ? ਜਦੋਂ ਸੁੰਨਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਅਸੁੰਨਤੀ ਸੀ ? ਸੁੰਨਤ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਗੋਂ ਅਸੁੰਨਤ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ । ੧੧ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਸੁੰਨਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਥਾਈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਯਾਰਭਿਰਤਾ ਦੀ ਭੋਹਰ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜੀ ਅਸੁੰਨਤ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨਹਾਂ ਮਾਰਿਆਂ ਦਾ ਖਿਤਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਅਸੁੰਨਤੀ ਹੋਣ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਯਾਰਭਿਰਤਾ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇ । ੧੨ ਅਤੇ ਸੁੰਨਤੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਖਿਤਾ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੋ ਕੇਵਲ ਸੁੰਨਤੀ ਹਨ ਮਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੋ ਮਾਡੇ ਖਿਤਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਚਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਨੇ ਅਸੁੰਨਤ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਰੀਤਾ ਸੀ ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਧਰਾਧਤ ਰਰਨਾ

੧੩ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਵਾਇਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਹੋਵੇਂਗਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਅੰਸ ਨਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ ਮਗੋਂ ਉਸ ਯਾਰਭਿਰਤਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੧੪ ਯਰ ਜੋ ਬਿਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਵਾਰਿਸ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਿਸ਼ਫਲ ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਇਦਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਇਆ । ੧੫ ਕਿਉਂ ਜੋ ਬਿਵਸਥਾ ਕਰੋਧ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਯਰ ਜਿੱਥੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਉਲੰਘਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ । ੧੬ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਠਹਿਰੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਵਾਇਦਾ ਮਾਰੀ ਅੰਸ ਦੇ ਲਈ ਖੱਕਾ ਰਹੇ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਅੰਸ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਾਲੀ ਹੈ ਯਰੰਤੂ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਜੋ ਅਬਰਾਹਾਮ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮਾਡੇ ਮਭ ਦਾ ਖਿਤਾ ਹੈ, ੧੭ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਰੰਮਾਂ ਦਾ ਖਿਤਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਯਰਮੋਸੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ

ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੀਤਾ ਜਿਹੜਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵਾਉਂਦਾ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਆਣਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮਾਗਮਣੇ ਹਨ । ੧੮ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਬਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਇਉਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਵੱਖਾਂ ਦਾ ਖਿਤਾ ਹੋਵੇਗਾ । ੧੯ ਆਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਮਜ਼ੋਰ ਨਾ ਹੋਇਆ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੈਂ ਮਾਲ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਮੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਖਿਆਨ ਰੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਗੁਣ ਮੁਰਦੇ ਵਰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਨਾਲੇ ਮਾਰਗ ਦੀ ਚੁੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ । ੨੦ ਖਰੜੂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਰੇ ਮੱਰ ਨਾ ਰੀਤਾ ਮਗੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਨੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰੀਤੀ । ੨੧ ਆਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੱਰਾ ਭਰੋਸਾ ਮੀ ਕਿ ਜਿਹ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਵਾਇਦਾ ਰੀਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਰਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੋ ਮਮਰੱਖੀ ਹੈ । ੨੨ ਇਸੇ ਰਰੇ ਇਹ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਗਿਣੀ ਗਈ ।

੨੩ ਇਹ ਗੱਲ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਗਿਣੀ ਗਈ, ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਗਈ । ੨੪ ਮਗੋਂ ਮਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰਥਾਤ ਮਾਡੇ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਡੇ ਖਰਬੂ ਖਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਉਂਦਾ ਰੀਤਾ । ੨੫ ਜਿਹੜਾ ਮਾਡੇ ਅਖਰਾਧਾਂ ਦੇ ਵਾਰਨ ਫੜਵਾਇਆ ਗਿਆ ਆਤੇ ਮਾਨੂੰ ਖਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ।

੫

ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ

੧ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਖਣੇ ਖਰਬੂ ਖਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਰੱਖੀਏ । ੨ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਰਿਰਥਾ ਤੱਰ ਖਰੁੱਚੇ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਖੜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਮ ਉੱਤੇ ਅਮੰਡ ਰਹੀਏ । ੩ ਕੇਵਲ ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਮਗੋਂ ਬਿਯਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਮੰਡ ਰਹੀਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਿਯਤਾ ਧੀਰਜ ਧੈਦਾ ਰਰਦੀ ਹੈ । ੪ ਆਤੇ ਧੀਰਜ ਤੋਂ ਦਿਰੜਗਤਾ ਆਤੇ ਦਿਰੜਗਤਾ ਆਮ ਧੈਦਾ ਰਰਦੀ ਹੈ । ੫ ਆਤੇ ਆਮ ਸਰਮਿੰਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਰਰਦੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਖਿਆਰ ਖਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਜੋ ਮਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮਾਡਿਆਂ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ੬ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਿਰਬਲ ਹੀ ਮੀ, ਤਦੋਂ ਮਸੀਹ ਮਮੋਂ ਸਿਰ ਧਾਧੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮਰਿਆ । ੭ ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਐਖੀ ਹੈ ਜੋ ਖਰਮੀ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਰੇ ਖਰ ਰੀ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਭਲੇ ਮਨੁੱਖ

ਦੇ ਲਈ ਰੋਈ ਮਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇ । ੯ ਖਰੰਤੂ ਖਰਮੇਸੂਰ ਆਪਣਾ ਖਿਆਰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਗਟ ਰਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਸੀਂ ਖਾਧੀ ਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਰਿਆ । ੯ ਸੇ ਜਦੋਂ ਆਸੀਂ ਗੁਣ ਉਹ ਦੇ ਲਗੂ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਖਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਕੇ ਆਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਰੋਏ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਜਾਂਵਾਂਗੇ । ੧੦ ਰਿਉਰਿ ਜਦੋਂ ਆਸੀਂ ਵੈਰੀ ਹੋ ਕੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਦੀ ਖੇਤ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਮਿਲਾਏ ਜਾ ਕੇ ਆਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਚ ਜਾਂਵਾਂਗੇ । ੧੧ ਆਤੇ ਕੇਵਲ ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਸੀਂ ਖਰਮੇਸੂਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਖਰਭੂ ਖਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਰਰਕੇ ਆਸੀਂ ਗੁਣ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਆਭਮਾਨ ਰਰਦੇ ਹਾਂ ।

ਆਦਮ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤ - ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵਨ

੧੨ ਇਸ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਖਾਧ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਆਤੇ ਖਾਧ ਤੋਂ ਖੇਤ ਆਈ ਆਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੇਤ ਸਭਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ ਰਿਉ ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਖਾਧ ਰੀਤਾ । ੧੩ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਖਾਧ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਖਰ ਜਿੱਥੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਖਾਧ ਦਾ ਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ੧੪ ਤਾਂ ਵੀ ਆਦਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੁਸਾ ਤੱਕ ਖੇਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਰਾਜ ਰੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਦਮ ਦੀ ਆਣ-ਆਗਿਆਰਾਰੀ ਵਰਗਾ ਖਾਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੀਤਾ, ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਹੈ । ੧੫ ਖਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਰਿ ਜਿਹੇ ਜਿਹਾ ਆਖਰਾਧ ਹੋਇਆ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਦਾਤ ਵੀ ਹੋਈ, ਰਿਉਰਿ ਜਦ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਖਰਾਧ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਮਰ ਗਏ ਤਾਂ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਰਿਰਥਾ ਆਤੇ ਉਹ ਦਾਤ ਜਿਹੜੀ ਇੱਕੋ ਮਨੁੱਖ ਆਰਥਾਤ ਖਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਰਿਰਥਾ ਦੇ ਰਾਰਨ ਸੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤੀ ਖਰਗਟ ਹੋਈ । ੧੬ ਆਤੇ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਖਾਧ ਦੇ ਰਾਰਨ ਫਲ ਹੋਇਆ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਹਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਜਣੇ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਗੁਰਮ ਲਿਆਂਦਾ, ਖਰ ਰਿਰਥਾ ਦੇ ਰਾਰਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਖਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਦਾਤ ਨੇ ਖਾਰਮਿਰਤਾ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ । ੧੭ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਦੇ ਆਖਰਾਧ ਰਰਕੇ ਉਸ ਇੱਕ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਖੇਤ ਨੇ ਰਾਜ ਰੀਤਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਕ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਰਥਾ ਆਤੇ ਖਾਰਮਿਰਤਾ ਦੀ ਦਾਤ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਸ ਇੱਕ ਆਰਥਾਤ ਖਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਰਰਨਗੇ । ੧੮ ਉਖਰੰਤ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਆਖਰਾਧ ਦੇ ਰਾਰਨ ਸਾਰਿਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਦੋਸ ਲੱਗਾ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਖਾਰਮਿਰਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦੇ ਰਾਰਨ ਸਭਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਮਾਫੀ ਆਤੇ ਜੀਵਨ ਮਿਲਿਆ । ੧੯ ਰਿਉਰਿ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਣ-ਆਗਿਆਰਾਰੀ ਦੇ ਰਾਰਨ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਖਾਧੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਇੱਕ

ਦੀ ਆਗਿਆਰਾਹੀ ਦੇ ਰਾਹਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣਗੇ । ੨੦ ਆਤੇ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿਚਰਾਰ ਆ ਗਈ ਕਿ ਆਖਰਾਯ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ ਖਰ ਜਿੱਥੇ ਖਾਧ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇਆ ਉੱਥੇ ਵਿਰਥਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਿਯਾਦਾ ਹੋਈ । ੨੧ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਖਾਧ ਨੇ ਮੈਂਤ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਰੀਤਾ, ਤਿਵੇਂ ਵਿਰਥਾ ਨੇ ਵੀ ਯਿਸੂ ਮਮੀਹ ਮਾਡੇ ਖਰਬੂ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮਦੀਖਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਖਾਰਮਿਰਤਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਰੀਤਾ ।

੬

ਖਾਧ ਦੇ ਲਈ ਮੁਰਦੇ, ਮਮੀਹ ਦੇ ਲਈ ਜਿਉਂਦੇ

੧ ਗੁਣ ਆਮੀਂ ਵੀ ਆਖੀਏ ? ਵੀ ਖਾਧ ਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੀਏ ਕਿ ਵਿਰਥਾ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੇ ? ੨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ! ਆਮੀਂ ਜੋ ਖਾਧ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਮਰ ਗਏ, ਤਾਂ ਗੁਣ ਆੱਗੇ ਤੋਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਕਿਉਂ ਬਤੀਤ ਕਰੀਏ ? । ੩ ਵੀ ਤੁਮੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਆਣਜਾਣ ਹੋ ਕਿ ਮਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਮੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਬਖਤਿਸਮਾ ਲਿਆ, ਉਸ ਦੀ ਮੈਂਤ ਵਿੱਚ ਬਖਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ? ੪ ਸੇ ਆਮੀਂ ਮੈਂਤ ਦਾ ਬਖਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੇ ਰਾਹਨ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਖਿਤਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮਮੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ, ਤਿਵੇਂ ਆਮੀਂ ਵੀ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਚੱਲੀਏ ।

੫ ਜਦੋਂ ਆਮੀਂ ਉਹ ਦੀ ਮੈਂਤ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵਾਂਗੇ । ੬ ਕਿਉਂ ਜੋ ਆਮੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਡੀ ਖੁਰਾਣੀ ਇਨਸਾਨੀਯਤ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਖਾਧ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਸਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਣ ਆਮੀਂ ਆੱਗੇ ਤੋਂ ਖਾਧ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾ ਕਰੀਏ । ੭ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਮਰ ਗਿਆ ਉਹ ਖਾਧ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ । ੮ ਖਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਆਮੀਂ ਮਮੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰੇ ਤਾਂ ਮਾਨੂੰ ਵਿਸਵਾਸ ਹੈ ਜੋ ਆਮੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਾਂਗੇ ਵੀ । ੯ ਕਿਉਂ ਜੋ ਆਮੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਮੀਹ ਜੋ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਮਰੇਗਾ, ਗੁਣ ਆੱਗੇ ਤੋਂ ਮੈਂਤ ਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੱਸ ਨਹੀਂ । ੧੦ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂਤ ਉਹ ਮੋਇਆ ਉਹ ਖਾਧ ਦੇ ਰਾਹਨ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਮੋਇਆ, ਖਰ ਜਿਹੜਾ ਜੀਵਨ ਉਹ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਹਨ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ । ੧੧ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਮੀਂ ਵੀ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਖਾਧ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਖਰ ਮਮੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਖਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਜਿਉਂਦੇ ਸਮਝੋ ।

੧੨ ਗੁਣ ਫੇਰ ਖਾਧ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਨਗਾਰ ਦੇਹੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨਾ ਕਰੇ, ਜੋ ਤੁਮੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧੀਨ ਹੋਵੋ । ੧੩ ਆਤੇ ਨਾ ਆਖਣੇ ਆੱਗਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਰ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾ ਕੇ ਖਾਧ ਨੂੰ ਮੈਂਥੇ ਸਗੋਂ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ

ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠੋ ਗੋਟੇ ਸਮਝ ਰੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਮੱਥ ਲਿਓ ਯਾਤੇ ਆਪਣੇ ਯੰਗਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਗਥਿਆਰ ਬਣਾ ਰੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਮੱਥ ਲਿਓ । ੧੪ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਧਾਧ ਦਾ ਜੋਰ ਨਾ ਚੱਲੇਗਾ ਰਿਉਰਿ ਤੁਮੀਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਯਾਯੀਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਰਿਧਾ ਦੇ ਯਾਯੀਨ ਹੋ ।

ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਦਾਮ

੧੫ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੀ ? ਯਾਮੀਂ ਧਾਧ ਕਰੀਏ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਯਾਮੀਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਯਾਯੀਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਰਿਧਾ ਦੇ ਯਾਯੀਨ ਹਾਂ ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ ! ੧੬ ਭਲਾ ਤੁਮੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਯਾਗਿਆ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜਿਹ ਦੇ ਹੱਥ ਤੁਮੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਮ ਬਣਾ ਰੇ ਮੱਥ ਲਿਓ ਹੋ ਤੁਮੀਂ ਉਸੇ ਦੇ ਦਾਮ ਹੋ ਜਿਸ ਦੀ ਯਾਗਿਆ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਮੌਤ ਲਈ ਧਾਧ ਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਲਈ ਯਾਗਿਆਰਾਹੀ ਦੇ । ੧੭ ਧਰ ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਮੀਂ ਧਾਧ ਦੇ ਦਾਮ ਸੀ, ਧਰ ਜਿਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਢਾਲੇ ਗਏ ਤੁਮੀਂ ਮਨ ਤੋਂ ਉਹ ਦੇ ਯਾਗਿਆਰਾਹ ਹੋ ਗਏ । ੧੮ ਯਾਧ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਰੇ ਤੁਮੀਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਦਾਮ ਬਣ ਗਏ । ੧੯ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਮੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਮੀਂ ਆਪਣੇ ਯੰਗਾਂ ਨੂੰ ਗੰਦ-ਮੰਦ ਯਾਤੇ ਕੁਧਰਮ ਸਗੋਂ ਯੱਤ ਕੁਧਰਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਮੱਥ ਲਿਓ ਤਿਵੇਂ ਗੁਣ ਆਪਣੇ ਯੰਗਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਧਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਮੱਥ ਲਿਓ । ੨੦ ਜਦੋਂ ਤੁਮੀਂ ਧਾਧ ਦੇ ਦਾਮ ਸੀ ਤਾਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਤੋਂ ਯਾਜਾਦ ਸੀ । ੨੧ ਮੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨਹਾਂ ਕਰਕੇ ਗੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਮ ਯਾਉਦੀ ਹੈ ਰਿਉ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਯੰਤ ਤਾਂ ਮੌਤ ਹੈ ? ੨੨ ਧਰ ਗੁਣ ਤੁਮੀਂ ਧਾਧ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਰੇ ਯਾਤੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਾਮ ਬਣ ਰੇ ਧਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਫਲ ਯਾਤੇ ਯੰਤ ਵਿੱਚ ਸਦੀਖਰ ਜੀਵਨ ਧਾਉਦੇ ਹੋ । ੨੩ ਰਿਉਰਿ ਧਾਧ ਦੀ ਮਜਦੂਰੀ ਤਾਂ ਮੌਤ ਹੈ, ਧਰ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਸਾਡੇ ਧਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸਦੀਖਰ ਜੀਵਨ ਹੈ ।

੭

ਵਿਵਾਹਿਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ

੧ ਜੇ ਭਰਾਵੇ, ਕੀ ਤੁਮੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਯਾਣਜਾਣ ਹੋ (ਰਿਉ ਜੇ ਮੈਂ ਉਨਹਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ) ਕਿ ਜਿਨਹਾਂ ਚਿਰ ਮਨੁੱਖ ਜਿਉਦਾ ਹੈ ਉਨਹਾਂ ਚਿਰ ਬਿਵਸਥਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਯਾਯਿਕਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ? ੨ ਰਿਉਰਿ ਸੁਗਾਣ ਵੀ ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਧਤੀ ਜਿਉਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਯਨੁਸਾਰ ਉਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਧਰ ਜੇ ਧਤੀ ਮਰ ਜਾਏ ਤਾਂ ਉਹ ਧਤੀ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਗਈ ਹੈ । ੩ ਧਰ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਧਤੀ ਦੇ ਜਿਉਦੇ ਜੀ ਦੂਜੇ ਦੀ ਹੋ ਜਾਵੇ

ਤਾਂ ਵਿਭਚਾਰਣ ਰਹਾਵੇਗੀ ਖਰ ਜੇ ਉਹ ਦਾ ਖਤੀ ਮਰ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਦੂਜੇ ਖਤੀ ਦੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਵਿਭਚਾਰਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ । ੪ ਮੇਂ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਮਰ ਗਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਣੇ ਦੇ ਹੋ ਜਾਓ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਦੇ ਜਿਹੜਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਕਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲਈ ਫਲ ਦੇਣੀਏ । ੫ ਜਦ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਸੀ, ਤਦ ਖਾਧਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਮਨਾਵਾਂ ਜੋ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰਾਹਨ ਸਨ ਸਾਡੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰੇਰਨਾ ਰਹੀਆਂ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਦੇ ਲਈ ਫਲ ਦੇਣ । ੬ ਖਰ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰ ਕੇ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਬਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਗੁਣ ਛੁੱਟ ਗਏ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸੀਤ ਉੱਤੇ ਮੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਲਿਖਤ ਦੀ ਖੁਰਾਣੀ ਸੀਤ ਉੱਤੇ ।

ਬਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਖਾਧ

੭ ਗੁਣ, ਅਸੀਂ ਕੀ ਆਖੀਏ ? ਕੀ ਬਿਵਸਥਾ ਖਾਧ ਹੈ ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ ! ਮਗੋਂ ਬਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਬਿਨਹਾਂ ਮੈਂ ਖਾਧ ਨੂੰ ਨਾ ਖਛਾਣਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨਾ ਰਹਿੰਦੀ ਕਿ ਲਾਲਚ ਨਾ ਕਰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਾਲਚ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਦਾ । ੮ ਖਰ ਖਾਧ ਨੇ ਮੌਕਾ ਖਾ ਕੇ ਗੁਰਮਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਹਨ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਖਰਕਾਰ ਦਾ ਲੋਭ ਖੈਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂ ਜੇ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਿਨਹਾਂ ਖਾਧ ਮੁਰਦਾ ਹੈ । ੯ ਅਤੇ ਮੈਂ ਖਗਿਲਾਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਿਨਹਾਂ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ ਖਰ ਜਦ ਗੁਰਮਨਾਮਾ ਆਇਆ ਤਦ ਖਾਧ ਜੀ ਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਰ ਗਿਆ । ੧੦ ਅਤੇ ਉਹ ਗੁਰਮਨਾਮਾ ਜਿਹੜਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਸੀ ਉਹੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੌਤ ਦਾ ਰਾਹਨ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ । ੧੧ ਕਿਉਂ ਜੇ ਖਾਧ ਨੇ ਮੌਕਾ ਖਾ ਕੇ ਗੁਰਮਨਾਮੇ ਦੇ ਗਾਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਖੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ । ੧੨ ਮੇਂ ਬਿਵਸਥਾ ਖਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਗੁਰਮਨਾਮਾ ਖਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਠੀਕ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਹੈ ।

੧੩ ਗੁਣ ਉਹ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਕੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੌਤ ਬਣਿਆ ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ ! ਖਰ ਖਾਧ ਨੇ ਕਿ ਖਾਧ ਖਰਗਟ ਹੋਵੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮੌਤ ਨੂੰ ਖੈਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਗੁਰਮਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਹਨ ਖਾਧ ਅੱਤ ਬੁਰਾ ਠਹਿਰੇ । ੧੪ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਹਾਂ ਜੋ ਬਿਵਸਥਾ ਆਤਮਕ ਹੈ ਖਰ ਮੈਂ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਖਾਧ ਦੇ ਗੁੱਥ ਵਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ । ੧੫ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੇ ਕੀ ਕਰਾਂ ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਮਗੋਂ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ । ੧੬ ਖਰ ਜੇ ਮੈਂ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਹੈ । ੧੭ ਮੇਂ ਮੈਂ ਗੁਣ ਇਸ ਗਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮਗੋਂ ਖਾਧ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ । ੧੮ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਅਰਥਾਤ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਭਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ । ਇਹਦਾ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ

ਜੈ, ਖਰ ਭਲਾ ਰਹਨਾ ਹੈ ਨਹੀਂ । ੧੯ ਜਿਹੜੀ ਭਲਿਆਈ ਮੈਂ ਰਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਰਹਦਾ ਮਗੋਂ ਜਿਹੜੀ ਬੁਰਿਆਈ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਰਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਉਹ ਹੀ ਰਹਦਾ ਹਾਂ । ੨੦ ਖਰ ਜੇ ਮੈਂ ਉਹ ਰੰਮ ਰਹਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਰਹਨ ਵਾਲਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮਗੋਂ ਧਾਥ ਹੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ । ੨੧ ਮੈਂ ਮੈਂ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹੁੰਨ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਭਲਿਆਈ ਰਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਦੋਂ ਬੁਰਿਆਈ ਗਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੨੨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅੰਦਰਲੇ ਮਨੁੱਖ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ । ੨੩ ਖਰ ਮੈਂ ਆਖਣੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਹੁੰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਮੇਰੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਰਹੁੰਨ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਧਾਥ ਦੇ ਰਹੁੰਨ ਦੇ ਜੇ ਮੇਰਿਆਂ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ੨੪ ਮੈਂ ਰਿਨਾਂ ਮੰਦਭਾਗੀ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ ! ਕੌਣ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮੌਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਛੁਡਾਵੇਗਾ ? ੨੫ ਮਸੀਹ ਮਾਡੇ ਖਰਭੂ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੋਵੇ ! ਮੈਂ ਮੈਂ ਆਖ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਹੁੰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਰਹਦਾ ਖਰ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਧਾਥ ਦੇ ਰਹੁੰਨ ਦੀ ।

੮

ਖਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵਨ

੧ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਜੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਾ ਦਾ ਗੁਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੨ ਰਿਉਰਿ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਧਾਥ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ । ੩ ਜੇ ਬਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਖਣਾ ਖੁੱਤਰ ਧਾਥ ਦੇ ਲਈ ਧਾਥੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੂਥ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਕੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਧਾਥ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਾ ਦਾ ਗੁਰਮ ਦਿੱਤਾ । ੪ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਮਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਮਗੋਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਿਧੀ ਯੁਰੀ ਹੋਵੇ । ੫ ਜੇ ਸਰੀਰਕ ਹਨ ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਖਰ ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਿਕ ਹਨ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ । ੬ ਰਿਉ ਜੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਣਾ ਤਾਂ ਮੌਤ ਹੈ ਖਰ ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਣਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸਾਂਤੀ ਹੈ । ੭ ਰਿਉ ਜੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਣਾ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਵੈਰ ਹੈ, ਰਿਉਰਿ ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ । ੮ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰਕ ਹਨ ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ । ੯ ਖਰ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਨਹੀਂ, ਮਗੋਂ ਆਤਮਿਕ ਹੋ ਜੇਕਰ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੋਵੇ, ਖਰਤੁ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੧੦ ਖਰ ਜੇ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਧਾਥ

ਦੇ ਰਾਹਨ ਮਰ ਗਿਆ ਯਰ ਆਤਮਾ ਯਰਮ ਦੇ ਰਾਹਨ ਜੀਵਤ ਹੈ । ੧੧ ਆਤੇ ਜੇ ਉਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਮਮੀਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਮਰਨਗਰ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਵਾਏਗਾ ।

੧੨ ਮੇਂ ਜੇ ਭਰਾਵੇ, ਆਮੀਂ ਰਰਜਦਾਰ ਹਾਂ, ਯਰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਜੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਵੱਟੀਏ । ੧੩ ਜੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਵੱਟੇਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਰਨਾ ਯਵੇਗਾ ਯਰ ਜੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਤੁਮੀਂ ਜੀਵੇਗੇ । ੧੪ ਜਿੰਨੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਗਵਾਈ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਹਨ । ੧੫ ਰਿਉਂ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਫੇਰ ਮੁੜ ਕੇ ਡਰੇ ਸਗੋਂ ਲੇਯਾਲਰ ਖੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਰਰਕੇ ਆਮੀਂ ਆੱਥਾ, ਜੇ ਧਿਤਾ, ਰਹਿ ਕੇ ਯੁਰਾਰਦੇ ਹਾਂ । ੧੬ ਉਹ ਆਤਮਾ ਆਪ ਮਾਡੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਰਿ ਆਮੀਂ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੰਤਾਨ ਹਾਂ । ੧੭ ਆਤੇ ਜੇ ਮੰਤਾਨ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵਾਰਿਸ ਵੀ ਹਾਂ, ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਆਤੇ ਮਮੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਡੇ ਵਾਰਿਸ ਯਰ ਤਾਂ ਜੇ ਆਮੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਝੱਲੀਏ, ਰਿ ਆਮੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵਡਿਆਏ ਜਾਈਏ ।

ਗੁਣ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਆਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਹਿਮਾ

੧੮ ਮੇਰੀ ਮਮਝ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਉਮ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਮਾਗਮਣੇ ਜੇ ਮਾਡੇ ਵੱਲ ਯਰਰਾਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਝੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ । ੧੯ ਮਿਰਸਟੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਆਮ ਨਾਲ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਖੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਯਰਗਟ ਹੋਣ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੀ ਹੈ । ੨੦ ਰਿਉਂ ਜੇ ਮਿਰਸਟੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਯੀਨ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰਾਹਨ ਵਿਆਰਥ ਦੇ ਆਯੀਨ ਹੋਈ, ਯਰ ਆਮ ਨਾਲ । ੨੧ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਮਿਰਸਟੀ ਆਪ ਵੀ ਵਿਨਾਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੰਤਾਨ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਯਰਾਧਤ ਰਹੇ । ੨੨ ਆਮੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਹਾਂ ਰਿ ਮਾਰੀ ਮਿਰਸਟੀ ਮਿਲ ਕੇ ਗੁਣ ਤੌਰ ਗਉਂਕੇ ਭਰਦੀ ਹੈ ਆਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਯੀੜ੍ਹਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ । ੨੩ ਆਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਮੀਂ ਆਪ ਵੀ ਜਿਨਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਧਹਿਲਾ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗਉਂਕੇ ਭਰਦੇ ਹਾਂ ਆਤੇ ਖੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਆਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਛੁਟਰਾਰੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ । ੨੪ ਆਮ ਨਾਲ ਆਮੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ, ਯਰ ਆਮ ਜੇ ਵੇਖੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਮ ਨਾ ਰਹੀ ਰਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੀ ਵਸਤੁ ਕੋਈ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰਿਉਂ

ਰਹੇ ? ੨੫ ਯਹ ਜਿਹੜੀ ਵਸਤੁ ਆਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਜੇ ਉਹ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖੀਏ ਤਾਂ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ।

੨੬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਾਡੀਆਂ ਰਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਸ ਗੱਲ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਯਰਾਬਖਤਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਆਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਯਹ ਆਤਮਾ ਆਪ ਹੁੰਦੇ ਬਾਹਰ ਹਾਉਰੇ ਭਰ ਕੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੨੭ ਅਤੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਦਾ ਜਾਚਣ ਵਾਲਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੨੮ ਆਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿਆਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸਾਰਿਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਹੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੁਲਾਏ ਹੋਏ ਹਨ । ੨੯ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਧਰਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗਿਓਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਨ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਧਰਿਲੋਂ ਠਹਿਰਾਏ । ੩੦ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਅੱਗਿਓਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸੱਦਿਆ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਰਮੀ ਵੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਯਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ।

ਯਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਖਿਆਰ

੩੧ ਮੈਂ ਆਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਖੀਏ, ਜਦੋਂ ਯਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ । ੩੨ ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਣੇ ਹੀ ਖੁੱਤਰ ਦਾ ਵੀ ਸਰਫਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਮੇਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ ? ੩੩ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਯਰਮੇਸੁਰ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਯਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੩੪ ਉਹ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਸਜਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ ? ਭਸੀਹ ਜਿਸੂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮਰ ਗਿਆ । ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਹੜਾ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਖਾਸੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੩੫ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ ਭਸੀਹ ਦੇ ਖਿਆਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰੇਗਾ ? ਕੀ ਬਿਧਤਾ ਜਾਂ ਕਸਟ, ਜਾਂ ਅਨਰੋਹਾ ਜਾਂ ਕਾਲ ਜਾਂ ਨੰਗ ਜਾਂ ਮੰਕਟ ਜਾਂ ਤੁਲਵਾਰ ? ੩੬ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਸੀਂ ਤੁਰੇ ਲਈ ਦਿਨ ਭਰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਆਸੀਂ ਨਾਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਤੁੱਲ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ।

੩੭ ਸਗੋਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਸੀਂ ਹੁੰਦੇ ਵੱਧ ਜਿੱਤ ਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ । ੩੮ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਨੂੰ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਕਿ ਨਾ ਖੋਤ, ਨਾ ਜੀਵਨ, ਨਾ ਦੂਤ, ਨਾ ਹੁਕਮਤਾਂ, ਨਾ ਵਰਤਮਾਨ ਵਸਤਾਂ, ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ, ਨਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ । ੩੯ ਅਤੇ ਨਾ ਉਚਿਆਈ, ਨਾ ਡੂੰਘਿਆਈ, ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿਰਮਟੀ ਮੈਂਨੂੰ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਸ ਖਿਆਰ ਤੋਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਖਰਬੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਸਕੇਗੀ ।

੯

ਖਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ

੧ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਵੇਕ ਖਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਵਾਗ ਹੈ । ੨ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਵੱਡਾ ਮੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸਦਾ ਦੁੱਖੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੩ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਖਣੇ ਭੈਣ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰੇ ਸਕੇ-ਸਕੇਯੀ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਖ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਸਰਾਯੀ ਹੁੰਦਾ । ੪ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲੀ ਹਨ ਅਤੇ ਲੇਖਾਲਕਯਨ ਦਾ ਹੱਕ, ਮਹਿਮਾ, ਨੇਮ, ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਦਾਨ, ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਅਤੇ ਵਾਇਦੇ ਉਗਨਾਂ ਦੇ ਹਨ । ੫ ਨਾਲੇ ਵੱਡੇ ਬਚੁਰਗ ਵੀ ਉਗਨਾਂ ਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਗਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਯੰਨ ਹੈ, ਆਮੀਨ ! ੬ ਖਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਟਲ ਗਿਆ; ਰਿਉਰਿ ਜਿਹੜੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲੀ ਨਹੀਂ । ੭ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਮ ਦੀ ਅੰਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਹ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਸਰਾਹ ਹੀ ਤੋਂ ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਖੁਰਾਹੀ ਜਾਵੇਗੀ । ੮ ਅਰਥਾਤ ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰਕ ਹਨ ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ, ਖਰ ਵਾਇਦੇ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਅੰਸ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ੯ ਵਾਇਦੇ ਦਾ ਬਚਨ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਇਸੇ ਮਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰਾਗ ਇੱਕ ਖੁੱਤਰ ਜਣੇਗੀ । ੧੦ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਜਦੋਂ ਰਿਬਰਾਗ ਇੱਕ ਜਣੇ ਤੋਂ ਅਰਥਾਤ ਸਾਡੇ ਖਿਤਾ ਇਸਰਾਹ ਤੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਈ । ੧੧ ਭਾਵੇਂ ਬਾਲਕ ਗਲੇ ਤਕ ਜੰਮੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁੱਝ ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਰਿਗ ਵੱਡਾ ਛੋਟੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ, ੧੨ ਤਾਂ ਜੋ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਜਿਹੜੀ ਚੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਕਰਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣੀ ਰਹੇ । ੧੩ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਯਾਰੂਬ ਨਾਲ ਖਿਆਰ ਖਰ ਏਸਾਉ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ ।

੧੪ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਆਖੀਏ ? ਭਲਾ, ਖਰਮੇਸੁਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ ! ੧੫ ਰਿਉਰਿ ਉਹ ਖੁਸਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਾਂਗਾ । ੧੬ ਮੈਂ ਇਹ ਤਾਂ ਨਾ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲੇ ਦਾ, ਅਤੇ

ਨਾ ਦੌੜ ਭੱਜ ਰਹਨ ਵਾਲੇ ਦਾ, ਮਗੋਂ ਦਯਾ ਰਹਨ ਵਾਲੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰੰਮ ਹੈ । ੧੭ ਰਿਉਂ ਜੋ ਖਵਿੱਤਰ ਗਰੰਥ ਵਿੱਚ ਫਿਰਉਨ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਗਿਆ, ਰਿ ਮੈਂ ਇਮੇ ਰਾਰਨ ਤੈਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਰੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥ ਯਰਗਟ ਰਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਰੀ ਯਰਤੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਯਰਚਾਰ ਹੋਵੇ । ੧੮ ਸੇ ਉਹ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਰਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸਖਤੀ ਰਰਦਾ ਹੈ ।

ਯਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰੋਯ ਅਤੇ ਦਯਾ

੧੯ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਖੇਗਾ, ਰਿ ਉਹ ਗੁਣ ਰਿਉਂ ਦੇਸ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਰਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਰਿਸ ਨੇ ਸਾਹਮਣਾ ਰੀਤਾ ? ੨੦ ਹੇ ਮਨੁੱਖ, ਤੂੰ ਯਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਰਹਨ ਵਾਲਾ ਰੋਣ ਹੈ ? ਭਲਾ ਘੜੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਘੜਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰਹਿ ਸਰਦੀ ਹੈ ਰਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਰਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ? ੨੧ ਰੀ ਖੁਮਿਆਰ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਉੱਧਰ ਆਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਇੱਕੋ ਖੇੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਾਂਡਾ ਆਦਰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਰੰਮ ਲਈ ਬਣਾਵੇ ? ੨੨ ਅਤੇ ਰੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਯਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਹ ਚਾਹੁ ਰੇ ਜੋ ਆਪਣਾ ਰੋਯ ਵਿਖਾਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਤੀ ਯਰਗਟ ਰੇ ਰੋਯ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਨਾਮ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਵੱਡੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸਹਾਰਿਆ । ੨੩ ਤਾਂ ਜੋ ਦਯਾ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਧਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰੀਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਧੰਨ ਯਰਗਟ ਰੇ । ੨੪ ਅਰਥਾਤ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਵੇਵਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਮਗੋਂ ਯਰਾਈਆਂ ਰੰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ । ੨੫ ਜਿਵੇਂ ਹੋਮੇਆ ਦੀ ਖੁਸਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਰਿ ਜਿਹੜੀ ਮੇਰੀ ਯਰਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਯਰਜਾ ਆਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਧਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਨੂੰ ਧਿਆਰੀ ਆਖਾਂਗਾ । ੨੬ ਅਤੇ ਜੈਉਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਰਿ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਯਰਜਾ ਨਹੀਂ, ਉੱਥੇ ਉਹ ਜਿਉਂਦੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਅਖਵਾਉਣਗੇ ।

੨੭ ਯਸਾਯਾਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਿਖੇ ਖੁਰਾਰ ਰੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਵੰਸ ਭਾਵੇਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਰੇਤ ਦੇ ਤੁੱਲ ਹੋਵੇ ਯਰ ਉਹ ਦਾ ਰੁੱਝ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ । ੨੮ ਰਿਉਂ ਜੋ ਯਰਭੂ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਰਮਿਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਛੇਤੀ ਰਰ ਰੇ ਯਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੁਰਾ ਰੇਗਾ । ੨੯ ਜਿਵੇਂ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਧਹਿਲਾਂ ਵੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰੀ ਜੋ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਰਭੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅੰਸ ਨਾ ਛੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਦੂਮ ਵਰਗੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਅਮੁਰਾਹ ਜਿਹੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ।

ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਆਵਿਸ਼ਵਾਸ
 ੩੦ ਫੇਰ ਆਮੀਂ ਸੀ ਆਖੀਏ ? ਕਿ ਧਰਾਈਆਂ ਰੋਮਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਖਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰਚੀਆਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਧਰਾਧਤ ਰੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਸ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੩੧ ਭਾਵੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਬਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਖਿੱਛਾ ਰੀਤਾ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਬਿਵਸਥਾ ਤੌਰ ਨਾ ਧਰੁੰਚ ਸਕੇ । ੩੨ ਕਿਉਂ ? ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਗਹੀਂ ਨਹੀਂ ਧਰ ਰੋਮਾਂ ਦੇ ਗਹੀਂ ਉਹ ਦਾ ਖਿੱਛਾ ਰੀਤਾ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਠੋਰਰ ਖੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖੱਬਰ ਨਾਲ ਠੇਡਾ ਖਾਧਾ । ੩੩ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਮੀਜੇਨ ਵਿੱਚ ਠੇਡਾ ਲੱਗਣ ਦਾ ਖੱਬਰ, ਅਤੇ ਠੋਰਰ ਖਾਣ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਚਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਰਮਿੰਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ।

੧੦

੧. ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਲਈ ਹੈ । ੨ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਭਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਆਖਣ ਤਾਂ ਹੈ, ਧਰ ਸਮਝ ਨਾਲ ਨਹੀਂ । ੩ ਕਿਉਂ ਜੋ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਤੋਂ ਆਣਜਾਣ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਆਖਣੇ ਹੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦਿਰੜ੍ਹ ਰਚਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਕੇ ਉਹ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਹੋਏ । ੪ ਕਿਉਂ ਜੋ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਲਈ ਮਮੀਗ ਹਰੇਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਚਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲਈ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ।

ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮੁਰਤੀ

੫ ਮੁਸਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਬਿਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਧਰਦਾ ਰਚਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨਾਲ ਜੀਵੇਗਾ । ੬ ਧਰ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਖਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾ ਆਖ ਕਿ ਆਰਾਮ ਉੱਤੇ ਕੋਣ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਅਰਥਾਤ ਮਮੀਗ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ? ੭ ਜਾਂ ਧਤਾਲ ਵਿੱਚ ਕੋਣ ਉਤਰੇਗਾ ਅਰਥਾਤ ਮਮੀਗ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ? ੮ ਧਰ ਸੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ? ਬਚਨ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਮੂੰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ, ਜਿਹ ਦਾ ਆਮੀਂ ਧਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ । ੯ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਤੂੰ ਆਖਣੇ ਮੂੰਗ ਨਾਲ ਧਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਖਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮੰਨ ਲਵੋ ਜੋ ਧਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਰੂਰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ । ੧੦ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮੁਰਤੀ ਲਈ ਮੂੰਗ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੧੧ ਧਵਿਤਰ ਗਰੰਥ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜੇ ਰੋਈ ਉਮ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ, ਉਹ ਸਰਮਿੰਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ । १੨ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਹੀ ਯਰਭੂ ਸਭ ਦਾ ਯਰਭੂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆਂ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਉਹਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਵੱਡਾ ਦਾਤਾ ਹੈ । १੩ ਕਿਉਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਜਿਹੜਾ ਯਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਵੇਗਾ, ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ । १੪ ਯਰ ਜਿਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣ ? ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨ ? ਅਤੇ ਯਰਚਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਨ ? १੫ ਅਤੇ ਜੇ ਭੇਜੇ ਨਾ ਜਾਣ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਯਰਚਾਰ ਕਰਨ ? ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਕਿੰਨੇ ਸੰਦਰ ਹਨ !

१੬ ਯਰ ਸਭ ਨੇ ਇਸ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਮਾਯਾਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਯਰਭੂ, ਮਾਡੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਕਿਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ? १੭ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੁਣਨ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸੁਣਨਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । १੮ ਯਰ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਭਲਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਮੀ ਸੁਣਿਆ ? ਬੇਸ਼ਕ ! ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ ਯਰਤੀ ਵਿੱਚ ਗਈ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਦਾਂ ਤੌਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਬਦ ।

१੯ ਯਰ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਇਸਰਾਏਲ ਨਹੀਂ ਮੀ ਜਾਣਦਾ ? ਯਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੁਮਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਕੋਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਣਖ ਨੂੰ ਜਗਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੁਰਖ ਕੋਮ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁੱਮਾ ਚੜ੍ਹਾਵਾਂਗਾ । ੨੦ ਫੇਰ ਯਮਾਯਾਹ ਵੱਡੀ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਾਲਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਖੁੱਛਿਆ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਯਰਗਟ ਹੋਇਆ । ੨੧ ਯਰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਣ-ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯਰਜਾ ਵੱਲ ਦਿਨ ਭਰ ਆਖਣੇ ਗੱਬ ਯਮਾਰੇ ਹੋਏ ਮੀ ।

११

ਇਸਰਾਏਲ ਉੱਤੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਯਾ

१ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਯਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਖਣੀ ਯਰਜਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ ! ਮੈਂ ਵੀ ਤਾਂ ਇਸਰਾਏਲੀ ਹਾਂ, ਆਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਂ । ੨ ਯਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਖਣੀ ਉਸ ਯਰਜਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਯਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸੀ । ਭਲਾ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਯਹਿੱਤਰ ਗਰੰਥ ਏਲੀਯਾਹ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ

ਜਾਂਗੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਰਿਆਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ੩ ਰਿਹੇ ਖਰਬੂ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਜਗਵੇਦੀਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗੁਣ ਮੈਂ ਹੀ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੋਰੀ ਜਾਨ ਦੇ ਵੀ ਖੋਜੀ ਗਨ । ੪ ਖਰ ਖਰਮੇਸੂਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ? ਇਹ, ਵੀ ਮੈਂ ਆਖਣੇ ਲਈ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਲ ਦੇ ਜਾਂਗੇ ਗੋਡੇ ਨਹੀਂ ਟੇਰੇ । ੫ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਣ ਵੀ ਕਿਰਥਾ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਕਿਨੇ ਹੀ ਲੋਕ ਬਾਰੀ ਗਨ । ੬ ਖਰ ਇਹ ਜੇ ਕਿਰਥਾ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ । ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਰਥਾ ਫੇਰ ਕਿਰਥਾ ਨਾ ਰਹੀ । ੭ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ ? ਇਹ ਕਿ ਜਿਸ ਗਲ ਦੀ ਇਸਰਾਏਲ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭੀ ਖਰ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਖੱਬਰ ਰੀਤੇ ਗਏ । ੮ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਖਰਮੇਸੂਰ ਨੇ ਜੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਮਤ ਤਬੀਅਤ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੱਥਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜੋ ਨਾ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਨਾ ਸੁਣਨ । ੯ ਅਤੇ ਦਾਉਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੋਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਫਾਹੀ ਅਤੇ ਫੰਦਾ, ਠੇਕਰ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਜਾਵੇ । ੧੦ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਯੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਹਨੁਰੇਰਾ ਛਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਾ ਵੇਖਣ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਮਰ ਸਦਾ ਤੱਕ ਝੁਕਾਈ ਰੱਖ !

੧੧ ਮੈਂ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਭਲਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਠੇਕਰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਡਿੱਗ ਘੈਣ ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ ! ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਖਰਾਖਤ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਣਖ ਨੂੰ ਜਗਾਵੇ । ੧੨ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਘਾਟਾ, ਖਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਰਖੁਰੀ ਵੀ ਭੁੱਝ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ।

ਖਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ: ਖੇਉਂਦ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ

੧੩ ਮੈਂ ਗੈਰ-ਕੋਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ । ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੇ ਖਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦਾ ਸਮੂਲ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਖਣੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ । ੧੪ ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਖਣੀ ਕੋਮ ਨੂੰ ਅਣਖੀ ਬਣਾਂਵਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਂਵਾ । ੧੫ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੱਦਣਾ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਬੂਲ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਮੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ । ੧੬ ਅਤੇ ਜੇ ਖਹਿਲਾ ਖੇੜਾ ਖਵਿੱਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਰਾ ਆਟਾ ਵੀ ਖਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਜੜ੍ਹ ਖਵਿੱਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਵੀ ਖਵਿੱਤਰ ਹੋਣਗੀਆਂ । ੧੭ ਖਰ ਜੇ ਟਹਿਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭੁੱਝ ਟਹਿਣੀਆਂ ਤੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜੇ ਜੰਗਲੀ ਜੈਤੂਨ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖੇਉਂਦ ਰੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੈਤੂਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਦੇ ਰਸ ਦਾ

ਸਾਂਝੀ ਹੋਇਆ ਹੈਂ । १੮ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਖੰਡ ਨਾ ਰਹ ਯੇ ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਅਖੰਡ ਰਹੋਂ ਤਾਂ ਵੀ ਤੂੰ ਜੜ੍ਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਭਾਲਦਾ ਯਰ ਜੜ੍ਹ ਤੈਨੂੰ ਮੰਭਾਲਦੀ ਹੈਂ । १੯ ਫੇਰ ਤੂੰ ਇਹ ਆਖੇਂਗਾ, ਕਿ ਟਹਿਣੀਆਂ ਇਸ ਲਈ ਤੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜੋ ਮੈਂ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਰੀਤਾ ਜਾਵਾਂ । ੨੦ ਛੱਡਾ, ਉਹ ਤਾਂ ਅਵਿਸਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹਨ ਤੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਯਰ ਤੂੰ ਵਿਸਵਾਸ ਹੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖਲੋਤਾ ਹੈਂ । ਇਸ ਲਈ ਅਭਿਆਨ ਨਾ ਰਹ ਮਗੋਂ ਡਰ । ੨੧ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਯਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਅਮਲੀ ਟਹਿਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਛੱਡੇਗਾ । ੨੨ ਜੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਿਆਲਗੀ ਅਤੇ ਮਖਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖ । ਮਖਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਹਨ, ਯਰ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਿਆਲਗੀ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਦਿਆਲਗੀ ਵਿੱਚ ਟਿਕਿਆ ਰਹੇ । ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਵੀ ਵੱਢਿਆ ਜਾਵੇਂਗਾ । ੨੩ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜੇ ਅਵਿਸਵਾਸ ਵਿੱਚ ਟਿਕੇ ਨਾ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਰੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਰਹੇ । ੨੪ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੂੰ ਉਸ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਭਾਉ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੰਗੇ ਜੈਤੂਨ, ਦੇ ਰੁੱਖ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਰੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਜੋ ਅਮਲੀ ਟਹਿਣੀਆਂ ਹਨ ਆਪਣੇ ਹੀ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵੱਧ ਕੇ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਨਾ ਰੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ।

ਮਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਖੁਰਤੀ

੨੫ ਗੁਣ ਹੋ ਭਰਾਵੇਂ, ਕਿਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣੇ ਬਣ ਬੈਠੋ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਭੇਤ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਾ ਰਹੋ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵਧੇਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਉੱਤੇ ਆਣ ਪਈ ਅਤੇ ਪਈ ਰੋਗੀ ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਖੁਰਤੀ ਨਾ ਹੋ ਲਵੇ । ੨੬ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੀਯੋਨ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲੇਗਾ, ਉਹ ਯਾਰੂਬ ਵਿੱਚੋਂ ਅਭਗਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੇਗੇਗਾ, ੨੭ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਰਾ ਇਹ ਨੇਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਾਧਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ।

੨੮ ਉਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੈਰੀ ਹਨ, ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਧ ਦਾਇਆਂ ਦੇ ਰਾਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਰੇ ਹਨ । ੨੯ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਅਤੇ ਬੁਲਾਗਟ ਸਦਾ ਲਈ ਹੈ । ੩੦ ਜਿਸ ਯਰਮੇਸੁਰ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਰੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਣ-ਆਗਿਆਕਾਰ ਮੀ, ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਅਣ-ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਰਾਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦਖਾ ਰੀਤੀ ਗਈ । ੩੧ ਇਸੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਗੁਣ ਇਹ ਵੀ ਅਣ-ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋਏ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਜੋ ਦਖਾ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਦਖਾ ਰੀਤੀ ਜਾਵੇ । ੩੨ ਜੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਨੇ

ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਗ ਰਚੇ ਜਾਣ-ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ
 ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਰਚੇ ।

ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਤੁਤੀ

੩੩ ਵਾਹ, ਯਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਯੰਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਚਿੰਨਾਂ ਡੂੰਘਾ ਹੈ ! ਉਹ
 ਦੇ ਨਿੱਕਾਂ ਚਿੰਨੇ ਜਾਣ-ਦੇਖੇ ਗਠ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਗਾਹ ਚਿੰਨੇ ਦੁਰਲੱਭ ਗਠ ! ੩੪ ਯਰਭੂ
 ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਜਾਣਿਆ, ਜਾ ਰੋਣ ਉਹ ਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬਣਿਆ ? ੩੫ ਜਾਂ
 ਕਿਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਧਰਮਾਂ ਚੁੱਝ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਹ ਦਾ ਉਹ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਦਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ?
 । ੩੬ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਰੀਆਂ
 ਵਸਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਗਠ । ਉਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਹੋਵੇ । ਆਮੀਨ ।

੧੨

ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ

੧ ਮੈਂ ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਯਾ ਯਾਦ ਰਹਾ ਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ
 ਰਚਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਅਤੇ ਯਵਿੱਤਰ ਅਤੇ
 ਯਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਬਲੀਦਾਨ ਰਚੇ ਚੜ੍ਹਾਵੇ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹਾਨੀ
 ਬੰਦਗੀ ਹੈ । ੨ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰੂਧ ਵਰਗੇ ਨਾ ਬਣੋ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧ ਦੇ
 ਨਵੇਂ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਵੀ ਬਦਲਦਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ
 ਸਮਝ ਲਵੋ ਕਿ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਮਨ ਭਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਯੂਰੀ ਇੱਛਾ ਕੀ ਹੈ
 ।

੩ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂਨੂੰ ਦਾਨ ਹੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ
 ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲੋਂ
 ਵੱਧ ਨਾ ਸਮਝੇ ਯਰ ਜਿਵੇਂ ਯਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮਿਣ ਕੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ
 ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਸੁਹਤ ਨਾਲ ਸਮਝੇ । ੪ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਹੁੰਦੇ
 ਗਠ, ਯਰ ਸਾਰਿਆਂ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਰੰਮ ਨਹੀਂ । ੫ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਜੋ
 ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅੰਗ ਹਾਂ
 । ੬ ਮੈਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਾਨ ਹੋਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਵਰਦਾਨ
 ਮਿਲੇ ਗਠ । ਫੇਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ
 ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਰਚੇ । ੭ ਅਤੇ ਜੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ
 ਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਰਹੇ, ਜੇ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ
 ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਰੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਰਹੇ । ੮ ਜੇ ਉਥੇ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਸਮੇਂ
 ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਰਹੇ, ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਦੇਵੇ, ਅਗਵਾਈ

ਰਹਨ ਵਾਲਾ ਉਤਮਾਗ ਨਾਲ ਯਗਵਾਈ ਰਹੇ, ਦਯਾ ਰਹਨ ਵਾਲਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦਯਾ ਰਹੇ, ੯ ਥਿਆਰ ਨਿਸਰਥਟ ਹੋਵੇ, ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਰਹੇ, ਭਲਿਆਈ ਰਹਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੇ । ੧੦ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਥਿਆਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਥਿਆਰ ਰੱਖੇ, ਆਦਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਸਮਝੇ । ੧੧ ਮਿਹਨਤ ਰਹਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲੇ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਰਹੇ, ਖਰਬੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਰਹਿਆ ਰਹੇ । ੧੨ ਆਮ ਵਿੱਚ ਯਨੰਦ ਯਤੇ ਬਿਖਤਾ ਵਿੱਚ ਯੀਰਜ ਰਹੇ, ਖਰਾਰਬਨਾ ਲਗਾਤਾਰ ਰਹਦੇ ਰਹੇ । ੧੩ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੀ ਬਣੇ, ਖਰਾਗੁਣਚਾਰੀ ਰਹਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੇ । ੧੪ ਆਖਣੇ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿਉ, ਯਮੀਮ ਦਿਉ, ਸਰਾਥ ਨਾ ਦਿਉ ! ੧੫ ਯਨੰਦ ਰਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਯਨੰਦ ਰਹੇ, ਰੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਵੇ । ੧੬ ਆਖਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਵੇ, ਉੱਚੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਮਨ ਨਾ ਲਾਉ ਖਰ ਨੀਵੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਰਹੇ, ਆਖਣੀ ਜਾਚ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣੇ ਨਾ ਬਣ ਬੈਠੇ । ੧੭ ਬੁਰਿਆਈ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬੁਰਿਆਈ ਨਾ ਰਹੇ । ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਭਾਣੇ ਚੰਗੀਆਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਯਿਆਨ ਰੱਖੇ । ੧੮ ਜੇ ਹੋ ਸਰੇ ਤਾਂ ਆਖਣੀ ਵਾਹ ਲੱਗਦਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਰੱਖੇ । ੧੯ ਹੋ ਯਿਆਰਿਓ, ਆਖਣਾ ਬਦਲਾ ਨਾ ਲਵੇ, ਖਰ ਰਹੇਯ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਉ ਰਿਉ ਜੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਰਿ ਖਰਮੇਸੁਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਮੇਰਾ ਰੰਮ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੀ ਵੱਟਾ ਲਾਹਵਾਂਗਾ । ੨੦ ਖਰ ਜੇ ਤੇਰਾ ਵੈਰੀ ਭੁੱਖਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਖਿਲਾਉ, ਜੇ ਯਿਆਮਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਖਾਣੀ ਯਿਆ ਰਿਉ ਜੇ ਇਹ ਰਹਰੇ ਤੂੰ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਯੱਗ ਦੇ ਯੰਗਿਆਰਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਲਾਵੇਂਗਾ । ੨੧ ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਨਾ ਹਾਰ ਸਗੋਂ ਭਲਿਆਈ ਨਾਲ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈ ।

੧੩

ਯਯਿਰਾਹੀਆਂ ਦੇ ਯਯੀਨ ਹੋਣਾ

੧ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਹਰੁਮਤਾਂ ਦੇ ਯਯੀਨ ਰਹੇ ਰਿਉਰਿ ਯਜਿਹੀ ਰੋਈ ਹਰੁਮਤ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੀ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਯਤੇ ਜਿਨਹੀਆਂ ਹਰੁਮਤਾਂ ਹਨ, ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ । ੨ ਇਸ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਹਰੁਮਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਰਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਯੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਰਹਦਾ ਹੈ ਯਤੇ ਜਿਹੜੇ ਵਿਰੋਧ ਰਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਜਾ ਭੁਗਤਣਗੇ । ੩ ਹਾਰਮ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਰੰਮ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਖਰ ਬੁਰੇ ਰੰਮ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਸੇ ਜੇ ਤੂੰ ਹਾਰਮ ਤੋਂ ਨਿਡਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਰੰਮ ਰਹ ਫੇਰ ਉਸ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਤੇਰੀ ਸੇਭਾ ਹੋਵੇਗੀ । ੪ ਰਿਉ ਜੇ ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸੇਵਕ ਤੇਰੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਹੈ । ਖਰ ਜੇ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਯੈਵੋਂ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਲਈ ਫਿਰਦਾ ।

ਉਹ ਤਾਂ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਬੁਰੇ ਰੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇ । ੫ ਇਸ ਲਈ ਕੇਵਲ ਕਰੋਧ ਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਆਯੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ । ੬ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰ ਵੀ ਦਿਉ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸੇ ਰੰਮ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹਨ । ੭ ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਹੱਕ ਆਦਾ ਕਰੋ । ਜਿਹ ਨੂੰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰ ਦਿਉ, ਜਿਹ ਨੂੰ ਮਸੂਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੂਲ ਦਿਉ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਡਰੋ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ ।

ਧਿਆਰ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

੮ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਧਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾ ਰਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਧਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ੯ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ, ਜੋ ਵਿਭਚਾਰ ਨਾ ਕਰ, ਖੂਨ ਨਾ ਕਰ, ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰ, ਲੋਭ ਨਾ ਕਰ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੁਰਮ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਧਿਆਰ ਕਰ । ੧੦ ਧਿਆਰ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਕੁੱਝ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਧਿਆਰ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ

੧੧ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਧਰਿਚਾਣ ਲਵੋ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗਣ ਦੀ ਘੜੀ ਆ ਖੁੰਚੀ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਗੁਣ ਮਾੜੀ ਖੁਰਤੀ ਨੇੜੇ ਹੈ । ੧੨ ਗਾਤ ਬਹੁਤ ਬੀਤ ਗਈ ਅਤੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਰੰਮ ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਦੀ ਸੰਜੇ ਧਰਿਨ ਲਈਏ । ੧੩ ਜਿਵੇਂ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਸੋਭਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਭਲਮਾਨਸੀ ਨਾਲ ਚੱਲੀਏ, ਨਾ ਨਾਚ-ਰੰਗ ਅਤੇ ਨਾ ਨਸਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਹਰਾਮਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਲੁੱਚਖੁਣਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਖਾਰ ਵਿੱਚ । ੧੪ ਸਗੋਂ ਖਰਬੂ ਅਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਧਰਿਨ ਲਵੋ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖਰਬੰਧ ਨਾ ਕਰੋ ।

੧ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਰਮਜ਼ੋਰ ਹੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰਲਾ ਲਉ
 ਯਰ ਉਹ ਦੇ ਭਰਮਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ । ੨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ
 ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁੱਝ ਖਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ, ਯਰ ਜਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਰਮਜ਼ੋਰ
 ਹੈ ਉਹ ਸਾਗ ਖੱਤ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ । ੩ ਜਿਹੜਾ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਨਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ
 ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਨਾ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਨਾ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼
 ਨਾ ਲਾਵੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਰਮੇਸੂਰ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ । ੪ ਤੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ
 ਸੇਵਕ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਾਲਕ ਦੇ
 ਅੱਗੇ ਸਕਿਰ ਰਹਿੰਦਾ ਜਾਂ ਡਿੱਗ ਖੈਂਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਉਹ ਸਕਿਰ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਰਭੂ
 ਉਸ ਨੂੰ ਸਕਿਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ । ੫ ਕੋਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਨਾਲੋਂ
 ਚੰਗਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਜਣਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸਮਝਦਾ
 ਹੈ । ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਖੈਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਲਵੇ । ੬ ਜਿਹੜਾ
 ਦਿਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਯਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈ
 ਉਹ ਯਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਯਰਮੇਸੂਰ ਦਾ ਯੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ,
 ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਉਹ ਯਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਅਤੇ ਯਰਮੇਸੂਰ ਦਾ
 ਯੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੭ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਿਉਂਦਾ, ਨਾ
 ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਰਦਾ ਹੈ । ੮ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਯਰਭੂ ਦੇ
 ਲਈ ਜਿਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਮਰੀਏ ਤਾਂ ਯਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਮਰਦੇ ਹਾਂ । ਮੇ ਗੱਲ
 ਕਾਹਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਜੀਵੀਏ ਜਾਂ ਮਰੀਏ ਯਰ ਅਸੀਂ ਯਰਭੂ ਦੇ ਹੀ । ੯ ਕਿਉਂ
 ਜੋ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਮਸੀਹ ਮਰਿਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਰਦਿਆਂ, ਨਾਲੇ
 ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਦਾ ਯਰਭੂ ਹੋਵੇ । ੧੦ ਯਰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਉੱਤੇ ਕਿਉਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ
 ਹੈ, ਜਾਂ ਫੇਰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ? ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ
 ਯਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵਾਂਗੇ । ੧੧ ਕਿਉਂ ਜੋ
 ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਯਰਭੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਕਿ
 ਹਰ ਇੱਕ ਗੋਡਾ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਜੁਥਾਨ ਯਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਅੱਗੇ
 ਇਕਰਾਰ ਕਰੇਗੀ । ੧੨ ਮੈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਯਰਮੇਸੂਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣਾ
 ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ।

ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਮ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਬਣੇ

੧੩ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਕਦੇ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲਾਈਏ ਸਗੋਂ
 ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰੋ, ਕਿ ਠੇਡੇ ਜਾਂ ਠੋਕਰ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਹਾਥ
 ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖੋ । ੧੪ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਯਰਭੂ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਈ

ਜੈ, ਰਿ ਵੇਈ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਆਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਧਰ ਜਿਹੜਾ ਰਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਸੁੱਧ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਆਸੁੱਧ ਹੈ । ੧੫ ਜੇਕਰ ਤੇਰੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਵਾਰਨ ਤੇਰਾ ਭਰਾ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਖਿਆਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈਂ । ਜਿਹ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਮਰਿਆ ਤੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ ਵਰ । ੧੬ ਮੇ ਗੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਭਲਿਆਈ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ । ੧੭ ਕਿਉਂ ਜੋ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਖਾਣਾ ਖੀਣਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਧਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਂਤੀ ਆਤੇ ਅਨੰਦ ਹੈ । ੧੮ ਆਤੇ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਧਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਆਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੧੯ ਮੇ ਚੱਲੋ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਖਿੱਛਾ ਕਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਾਧ ਆਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ । ੨੦ ਭੋਜਨ ਦੇ ਵਾਰਨ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕੰਮ ਨਾ ਵਿਗਾੜ । ਸਭ ਕੁੱਝ ਸੁੱਧ ਤਾਂ ਹੈ, ਧਰ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਬੁਰਾ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਖਾਣ ਤੋਂ ਠੇਕਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ । ੨੧ ਭਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ, ਰਿ ਨਾ ਤੂੰ ਮਾਮ ਖਾਵੋ ਆਤੇ ਨਾ ਤੂੰ ਸਰਾਬ ਖੀਵੋ ਆਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰੋ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੇਰਾ ਭਰਾ ਠੇਕਰ ਖਾਵੇ । ੨੨ ਤੇਰਾ ਜੋ ਵਿਸਵਾਸ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ । ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ । ੨੩ ਧਰ ਜਿਹੜਾ ਭਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਦੋਸੀ ਹੋਇਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਵਿਸਵਾਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵਿਸਵਾਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੇ ਧਾਧ ਹੈ ।

੧੫

ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ

੧ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵਿਸਵਾਸ ਵਿੱਚ ਤਕੜੇ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਰਿ ਕਮਜ਼ੋਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰ ਲਈਏ, ਨਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੀਏ । ੨ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਗੁਨਾਹੀ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ । ੩ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਧਰ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਰਿ ਤੇਰੇ ਨਿੰਦਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੰਦਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਹਿਣੀ ਧਈ । ੪ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੁੱਝ ਧਰਮੇਸੁਰਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਧੀਰਜ ਤੋਂ ਆਤੇ ਧਵਿੱਤਰ ਬਚਨ ਦੇ ਦਿਲਾਸੇ ਤੋਂ ਆਮ ਕੱਢੀਏ । ੫ ਆਤੇ ਧੀਰਜ ਆਤੇ ਦਿਲਾਸੇ ਦਾ ਧਰਮੇਸੁਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਬਖਸ਼ੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਰੱਖੇ । ੬ ਤਾਂ ਜੋ

ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਜੁਧਾਨ ਨਾਲ ਮਾਡੇ ਧਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਧਰਮੇਸੁਰ
ਯਾ ਤੇ ਖਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੋ ।

ਮਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ

੭ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੇ । ੮ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਮਸੀਹ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਨਤੀਆਂ ਦਾ ਸੇਵਕ ਬਣਿਆ
ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਇਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਮਾਡੇ ਖਿਉ-ਦਾਇਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ
ਮਨ ਯੁਗ ਕਰੇ । ੯ ਯਾ ਤੇ ਧਰਮੇਸੁਰਾਂ ਕੋਲੋਂ ਇਸ ਦੁਆ ਦੇ ਲਈ ਧਰਮੇਸੁਰ
ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਧਰਮੇਸੁਰਾਂ
ਕੋਲੋਂ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਾਂਗਾ, ਯਾ ਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਭਜਨ ਗਾਵਾਂਗਾ ।
੧੦ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲੋਂ, ਉਹ ਦੀ ਧਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਓ
। ੧੧ ਯਾ ਤੇ ਫੇਰ, ਹੇ ਮਾਰੀਓ ਕੋਲੋਂ, ਧਰਭੂ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰੋ, ਯਾ ਤੇ ਮਾਰੇ ਲੋਕ ਉਹ
ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਣ । ੧੨ ਫੇਰ ਯਮਾਯਾਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਯੱਸੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਧਰਮਾ
ਹੋਵੇਗੀ, ਯਾ ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਕੋਲੋਂ ਉੱਤੇ ਹਰੁਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ
ਉੱਤੇ ਕੋਲੋਂ ਆਮ ਰੱਖਣਗੀਆਂ । ੧੩ ਗੁਣ ਆਮ ਦਾ ਧਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸਵਾਸ
ਕਰਨ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮਾਰੇ ਅਨੰਦ ਯਾ ਤੇ ਸੁੱਤੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ
ਯਵਿੱਤਰ ਯਾ ਤੇ ਮਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਨਾਲ ਆਮ ਵਿੱਚ ਵਧਦੇ ਜਾਵੋ ।

ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕਾਰਨ

੧੪ ਹੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਆਖ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਲੋਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ
ਆਖ ਭਲਿਆਈ ਨਾਲ ਭਰਯੁਰ ਹੋ ਯਾ ਤੇ ਮਾਰੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੋ ਯਾ ਤੇ
ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ । ੧੫ ਧਰਮ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੇਰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ
ਕਿਤੇ-ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ
ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਬਖਸ਼ੀ ਗਈ । ੧੬ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੀ
ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਜਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਧਰਮੇਸੁਰਾਂ ਕੋਲੋਂ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ
ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੋਵਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਧਰਮੇਸੁਰਾਂ ਕੋਲੋਂ ਦਾ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਣਾ ਯਵਿੱਤਰ
ਯਾ ਤੇ ਮਾ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਯਵਿੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਕਬੂਲ ਹੋਵੇ । ੧੭ ਮੈਂ ਧਰਮੇਸੁਰ
ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ।
੧੮ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਹੱਸਲਾ ਨਹੀਂ ਧੰਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੋਲੋਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਧਰਮੇਸੁਰਾਂ ਕੋਲੋਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ
ਬਚਨ ਯਾ ਤੇ ਕੋਲੋਂ ਤੋਂ, ੧੯ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਯਾ ਤੇ ਕਰਮਾਤਾਂ ਦੀ ਸਕਤੀ ਨਾਲ ਯਾ ਤੇ
ਯਵਿੱਤਰ ਯਾ ਤੇ ਮਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਹੱਥੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜੋ ਮੈਂ

ਯਰੂਸਲਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਇਲਰਿਕੁਮ ਤੱਕ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਯੂਰਾ ਖਰਚਾਰ ਕੀਤਾ । ੨੦ ਗਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਤਮੰਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਉੱਥੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਵਾਂ ਕਿਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕਰਾਂ । ੨੧ ਸਗੋਂ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਉਹ ਵੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ।

ਥੋਲਸ ਦੀ ਰੋਮ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਯੋਜਨਾ

੨੨ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਰੁਕ ਗਿਆ । ੨੩ ਖਰ ਗੁਣ ਜਦੋਂ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੋਰ ਥਾਂ ਨਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ । ੨੪ ਜਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਹਿਸਥਾਨਿਯਾ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂ ਮੈਂ ਆਮ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਧਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਣ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਧਰਿਲਾਂ ਮੇਰਾ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉੱਧਰ ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ ਕਰ ਦੇਣਾ । ੨੫ ਖਰ ਗੁਣ ਮੈਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਯਰੂਸਲਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ । ੨੬ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਕਦੁਨਿਯਾ ਅਤੇ ਅਖਾਯਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਈ ਕਿ ਯਰੂਸਲਮ ਦੇ ਸੰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰ ਗੁਣ ਚੰਦਾ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਨ । ੨੭ ਗਾਂ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵੀ ਗੁਣ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਧਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋਈਆਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ । ੨੮ ਸੇ ਜਦ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮੈਂ ਯੂਰਾ ਕਰ ਲਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਫਲ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਖਰਾਖਤ ਹੋਇਆਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਧ ਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਹੋ ਕੇ, ਹਿਸਥਾਨਿਯਾ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂਗਾ । ੨੯ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਵਾਂਗਾ ਤਦ ਮਸੀਹ ਦੀ ਬਰਕਤ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਲੈ ਕੇ ਆਵਾਂਗਾ ।

੩੦ ਗੁਣ ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਸਾਡੇ ਖਰਬੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਤਨ ਕਰੋ । ੩੧ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਜਿਹੜੇ ਯਹੂਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਵਿਸਵਾਸੀ ਗੁਣ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵਾਂ, ਨਾਲੇ ਮੇਰੀ ਉਹ ਸੇਵਾ ਜੋ ਯਰੂਸਲਮ ਦੇ ਲਈ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਸੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਰਹਿਣਯੋਗ ਹੋਵੇ । ੩੨ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਆਵਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਰਾਮ ਯਾਵਾਂ । ੩੩ ਗੁਣ ਸਾਂਤੀ ਦਾਤਾ ਖਰਮੇਸੂਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਅੰਗ-ਸੰਗ ਹੋਵੇ । ਅਮੀਨ ।

੧੬

ਵਿਆਰਤੀਗਤ ਨਮਸਕਾਰ

੧ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਡੀ ਭੈਣ ਫੀਬੀ ਦੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਕਲੀਮਿਆ ਦੀ ਮੋਵਿਕਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋ ਕੋਰਿਨਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ । ੨ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਕੇ ਖਰਬੂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਤਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਰਿਨਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਪਵੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਮਗਾਇਤਾ, ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸਗੋਂ ਮੇਰੀ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਹੈ ।

੩ ਪਰਿਸਰਾ ਅਤੇ ਅਕੂਲਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖਣਾ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹੀ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੇ ਕੋਰਿਨਥੀਆਂ ਵਾਲੇ ਹਨ । ੪ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਸਿਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਮੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਮੈਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਖਰਬੂਆਂ ਕੋਰਿਨਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਕਲੀਮਿਆਂ ਵਾਂਗ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ । ੫ ਅਤੇ ਉਸ ਕਲੀਮਿਆ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖਣਾ । ਮੇਰੇ ਖਿਆਲੇ ਇਥੈਨੇਤੁਸ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਲਈ ਕਲੀਮਿਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਲ ਹੈ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ । ੬ ਮਰਿਯਮ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ । ੭ ਅੰਦਰੁਨਿਕੁਸ ਅਤੇ ਯੂਨਿਕਾਮ ਮੇਰੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ, ਜਿਹੜੇ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਸਨ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਸਿੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਏ । ੮ ਅੰਥਲਿਯਾਤੁਸ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਖਰਬੂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਖਿਆਲਾ ਹੈ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ । ੯ ਉਰਬਾਨੁਸ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹੀ ਵਿੱਚ ਮਾਡਾ ਸਹਿਕਰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲੇ ਸਤਾਖੁਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ । ੧੦ ਅਥਿਲੇਸ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕੇ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ । ਅਰਿਸਤੁਬੁਲੁਸ ਦੇ ਘਰ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ । ੧੧ ਹੋਰੇਦਿਯੋਨ ਮੇਰੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ । ਨਰਿੱਸੁਸ ਦੇ ਘਰ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਖਰਬੂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ । ੧੨ ਤਰਫੈਨਾ ਅਤੇ ਤਰਫੈਮਾ ਨੂੰ ਜੋ ਖਰਬੂ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ । ਖਿਆਲੀ ਪਰਸਿਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੇ ਖਰਬੂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ, ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ । ੧੩ ਰੂਫੁਸ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਖਰਬੂ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਮੇਰੀ ਵੀ ਮਾਂ ਹੈ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ । ੧੪ ਅੰਸੁਰਿਤੁਸ, ਫਲੋਗੋਨ, ਹਰਮੇਸ, ਪਤਰਬਾਸ, ਅਤੇ ਹਿਰਮਾਸ ਨੂੰ, ਨਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖੋ । ੧੫ ਫਿਲੁਲੁਗੁਸ ਅਤੇ ਯੂਲੀਆ ਅਤੇ ਨੋਰਿਕੁਸ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਭੈਣ ਅਤੇ ਉਲੰਥਾਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਮੰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ ਮੁੱਖ-ਸਾਂਦ

ਆਖੋ । ੧੬ ਤੁਸੀਂ ਯਵਿੰਤਰ ਚੁੰਮੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੀ ਸੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਖੁੱਛੇ । ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਵਲੀਮਿਯਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਖੁੱਛਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਆਖਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼

੧੭ ਗੁਣ ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਾੜ ਰੱਖੋ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਫੁੱਟ ਯਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਠੇਕਰ ਖੁਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ । ੧੮ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਮਾਡੇ ਯਰਭੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨਹੀਂ ਮਗੋਂ ਆਖਣੇ ਹੀ ਢਿੱਡ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚਿਰਨੀਆਂ-ਚੇਯੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭੋਲਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਠੱਗਦੇ ਹਨ । ੧੯ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆਰਾਹੀ ਦੀ ਚਰਚਾ ਤਾਂ ਮਭ ਤੱਕ ਯਹੁੱਚ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਯਰਮੰਨ ਹਾਂ ਯਰ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨੇਰੀ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣੇ ਅਤੇ ਬਦੀ ਵਿੱਚ ਨਿਆਣੇ ਬਣੇ ਰਹੋ । ੨੦ ਅਤੇ ਸਾਂਤੀ ਦਾਤਾ ਯਰਮੇਸੁਰ ਸੈਤਾਨ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਧੈਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਮਿੱਯੋਗਾ । ਮਾਡੇ ਯਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਯਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ।

੨੧ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਜੋ ਮੇਰਾ ਸਹਿਕਰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੂਕਿਯੁਸ ਅਤੇ ਯਸੇਨ ਅਤੇ ਮੇਸੀਯਤੁਸ ਜੋ ਮੇਰੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਖੁੱਛਦੇ ਹਨ । ੨੨ ਮੈਂ ਤਰਤਿਯੁਸ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਖੱਤਰੀ ਦਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਰਭੂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਆਖਦਾ ਹਾਂ । ੨੩ ਗਾਯੁਸ ਜੋ ਮੇਰਾ ਅਤੇ ਮਾਰੀ ਵਲੀਮਿਯਾ ਦੀ ਯਰਾਗੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਖੁੱਛਦਾ ਹੈ । ਇਰਮਤੁਸ ਜਿਹੜਾ ਸਹਿਰ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਕੁਆਰਤੁਸ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਖੁੱਛਦੇ ਹਨ ।

੨੪ ਮਾਡੇ ਯਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਯਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਭ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ । ਆਮੀਨ ।

ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਤੁਤੀ

੨੫ ਗੁਣ ਉਸ ਦੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਕਿਰ ਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਂ, ਉਸ ਭੇਤ ਦੇ ਯਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜਾ ਸਨਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੁਯਤ ਸੁੱਖਿਆ ਗਿਆ । ੨੬ ਯਰ ਗੁਣ ਯਰਗਟ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਨਾਦੀ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗੁਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਬੀਆਂ ਦਿਆਂ ਯਵਿੰਤਰ ਗੁਰਬਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰੀਆਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਯਰਸਿੰਯ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਵਾਸ ਦੀ ਆਗਿਆਰਾਹੀ ਹੋ ਜਾਏ । ੨੭ ਉਸ ਅਬਦੀ ਬੁੱਧਵਾਨ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੀ, ਹਾਂ, ਉਸੇ ਦੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗੋ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇ । ਆਮੀਨ !

ਯੰਜਾਬੀ ਘਾਟੀਬਲ

The Indian Revised Version Holy Bible in the Eastern Punjabi
language of India (BCS 2017)

copyright © 2017 Bridge Connectivity Solutions

Language: ਯੰਜਾਬੀ (Panjabi, Eastern)

Status of the project:

Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed

Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed

Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed

Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed

Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2018-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Mar 2019 from source files dated 13 Mar 2019

cd7c015e-4054-5fc3-99ad-dacf629d4ee1